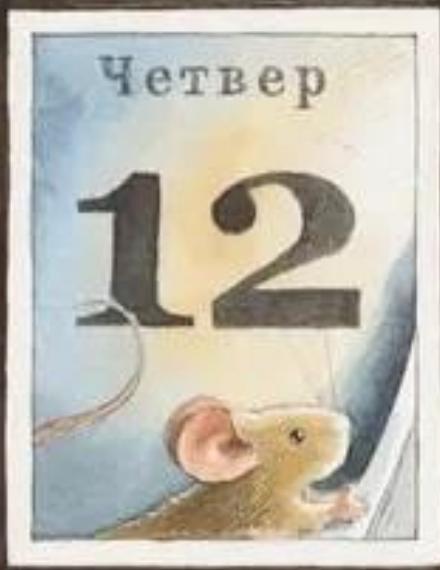

Вичікування

Циферблатор мандрували три стрілки. Зубчасті шестерні й коліщата-заскочки спричиняли всередині латунного корпусу тихе рівномірне по-кання. Найтонша з трьох стрілок рухалася найшвидше і саме повертала на нове коло.

Мишеня уважно спостерігало за кишеньковим годинником. Що-правда, позначення «kishen'koviy» із перспективи миші, звісно ж, не відповідало дійсності. Цей годинник був більшим за саму мишу і вже точно не помістився би ні в яку мишачу кишеньку. Останні секунди години Мишеня пошепки відраховувало разом із рухом стрілки. Нарешті всі три стрілки на секунду зупинилися на числі дванадцять. Десь далеко удари дзвонів годинника на вежі сповістили про настання півночі. Отже, розпочалася нова доба. Саме на цю мить Мишеня так нетерпляче чекало. Воно помчало в сусідню кімнату. Там на стіні висів календар. Людський щоденний календар. Щоночі рівно о дванаадцятій годині Мишеня відривало від календаря сторінку дня, що минув. Треба сказати, що для мишей ця процедура — не з найпростіших. Щоразу Мишеня, тягнучи за аркуш, напружувало все тіло, всі сили. Кожна відірвана сторінка наближала один прекрасний день, і від радісного очікування нетерплячість Мишеняти дедалі зростала.

П'ятниця

13

чиа
ети

субота

лок

Четвер

14 липня

СВЯТО
ХСИРУ.

СВЯТО СИРУ

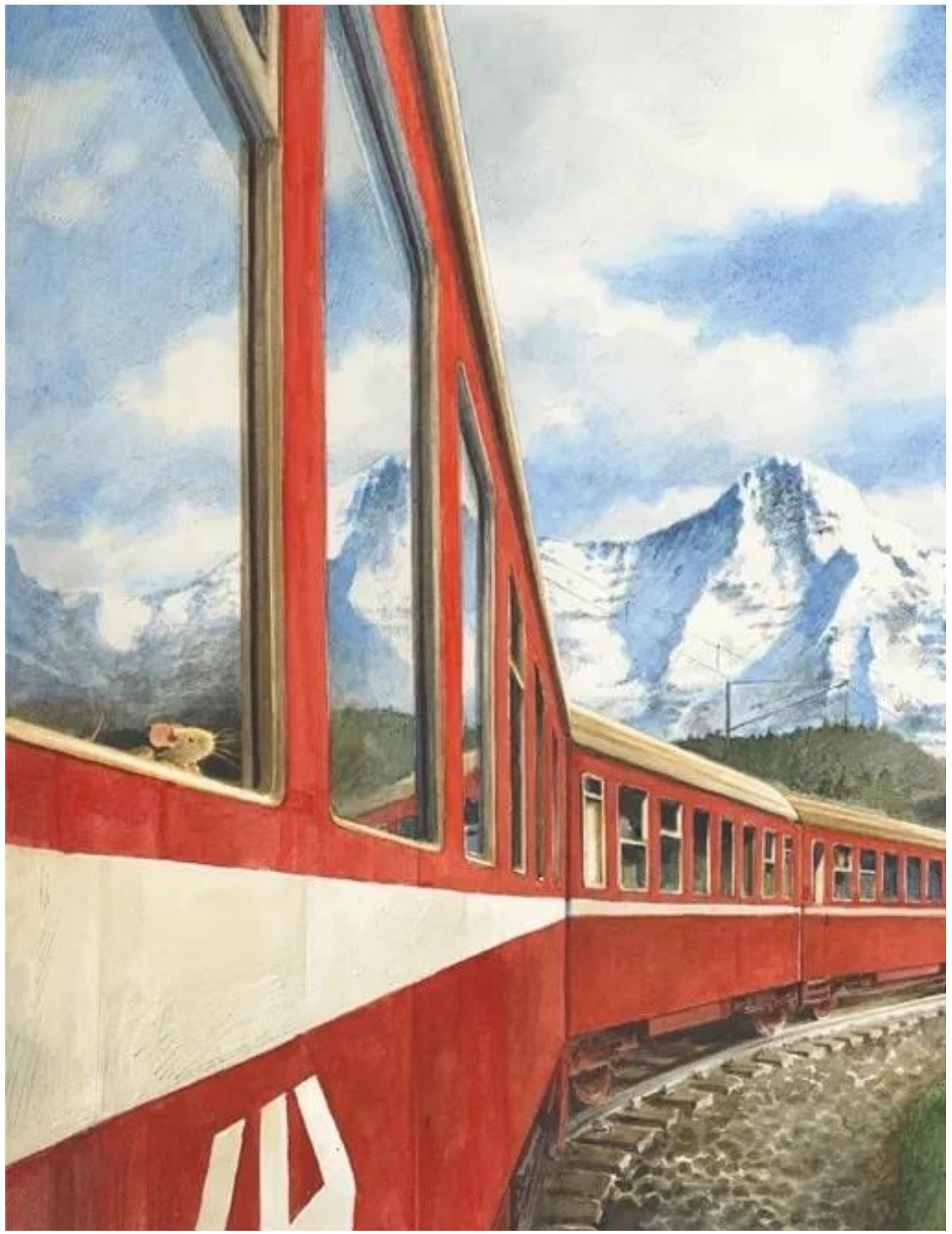
МРІЯ АБСОЛЮТНО КОЖНОЇ миши

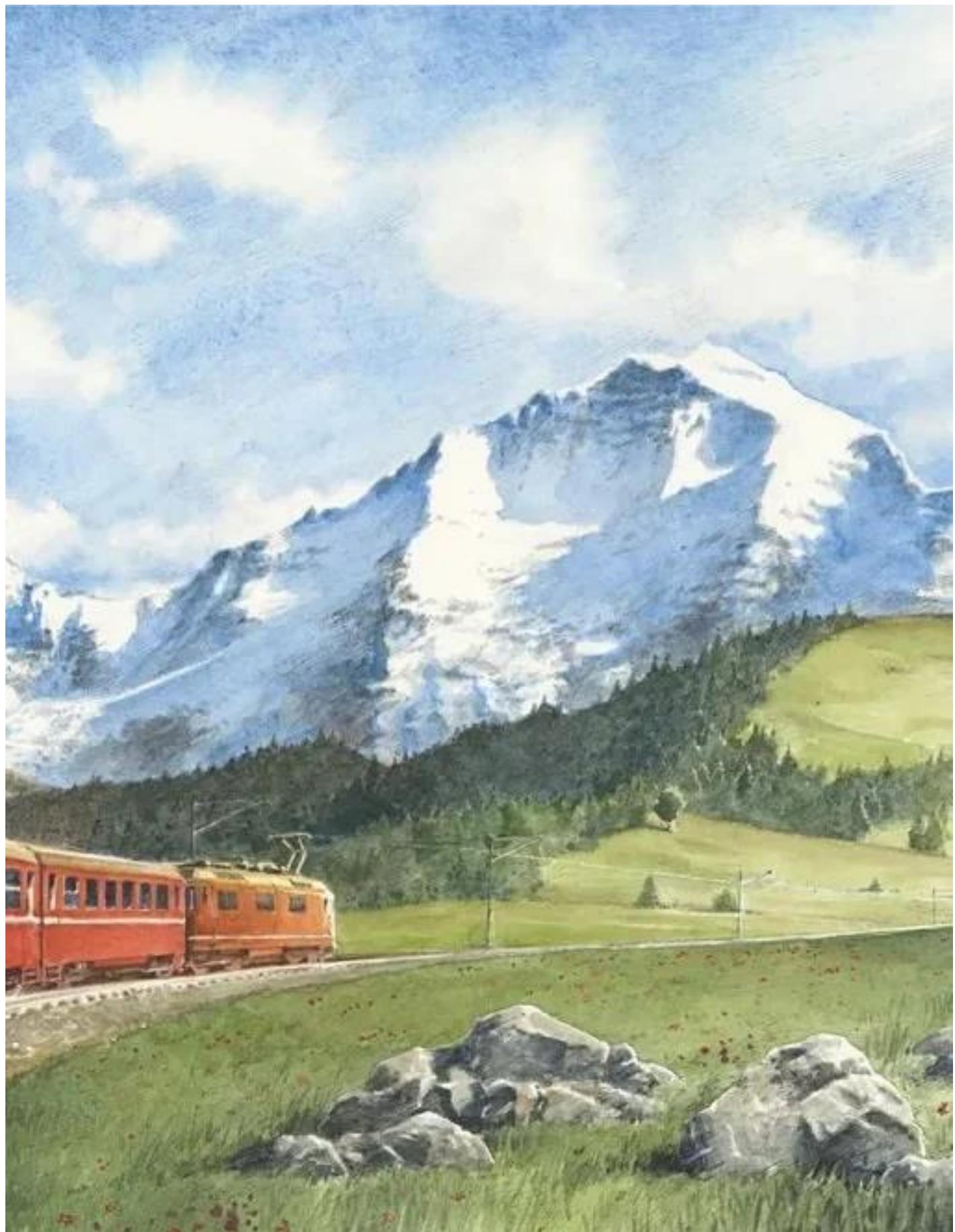
І ось нарешті довгому очікуванню настав кінець. Кілька тижнів Мишения гарячково чекало на завтрашній день. Бо саме завтра мало відбутися велике свято. Якийсь час тому Мишения підслухало, як про це розмовляли люди.

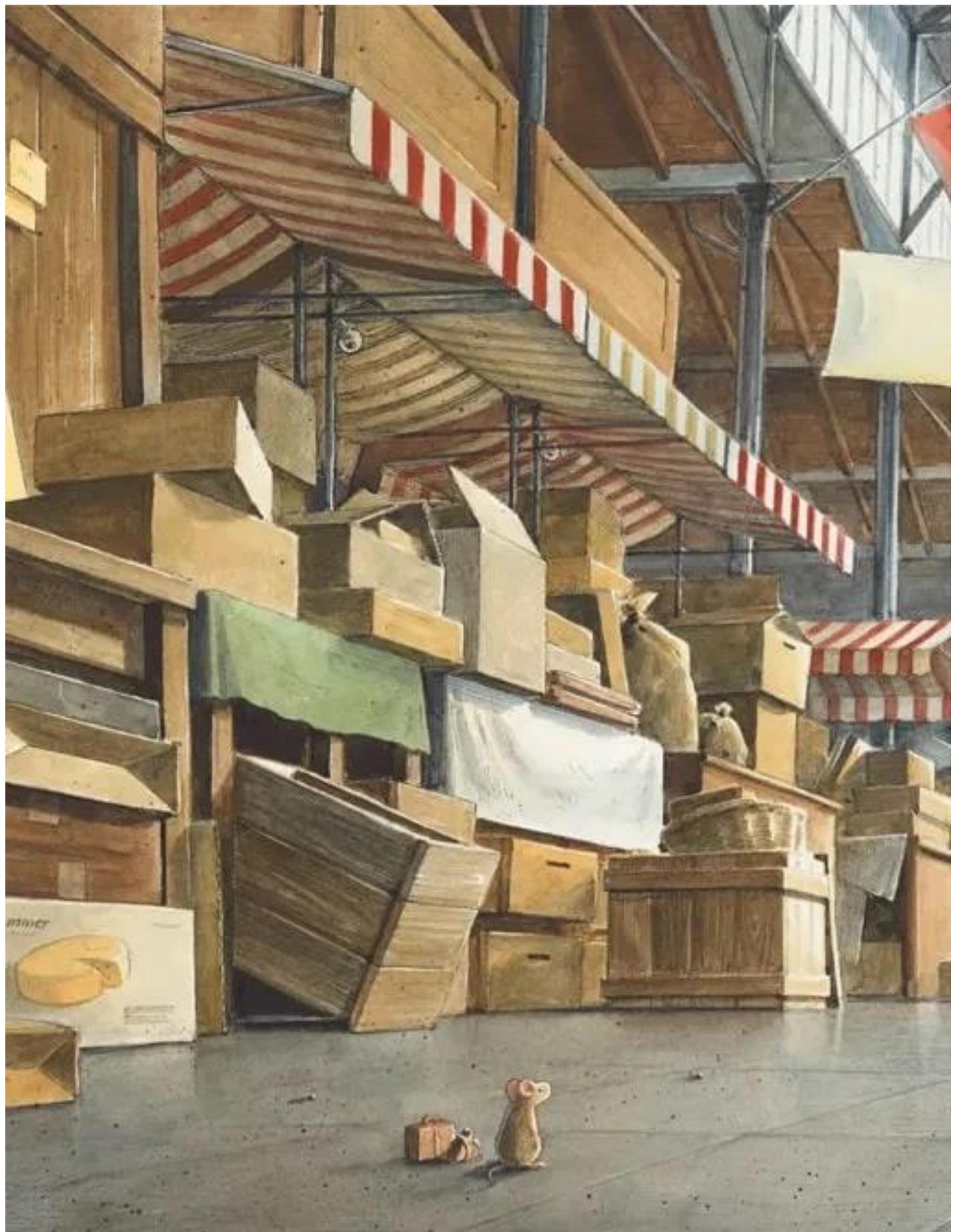
«Найбільше у світі свято сиру», — замріяно промовив один чоловік.

«Найвишуканіші сорти сиру з усього світу», — з повчальною інтонацією сказав інший, що й справді мав вигляд учителя.

Мишения, довго не думаючи, вміть почутило рекламний проспект свята з портфеля учителя, доки той про щось самозабутньо просторікував. Камамбер, брі, гауда, ементаль, чедер, пекоріно... Від самої лині думки про ці гори сиру в Мишенияти аж вусики тремтіли. Завтра, завтра воно нарешті вирушить на велике свято сиру!

Ой лишенько, що це? Ніде не видно жодного, аїнайменшого шматочка сиру! Хоча саме це місце було вказане в рекламному проспекті. Мишеня впізнало бачені на фото величезні вікна торговельної зали, швейцарські прапори з білим хрестом на червоному полотні, незліченну кількість яток. От тільки сиру взагалі ніде не було. Лише кілька робітників у коричневих комбінезонах тягали сюди-туди порожні коробки. Що це все означало?

Мишеня не припиняло пошукув. Ну не може ж такого бути, щоб десь та не залишилося бодай мацопусінького шматочка сиру! Проте всі